

revni zemlji ne bomo nikdar imeli mnogo obirati. Hitro se razprostirajoče korenine zahtevajo v zemlji veliko vlage in pa dovolj redilnih snovi. Ako hočemo slivnjak zasaditi, izbirajmo toraj v ta namen vedno vlažno, močno zemljo.

Drevesa se večinoma izgojujejo iz koreninskih izrastkov. Ti imajo pa to napako, da radi zopet izrastke delajo, kar drevo jako slabi. Če pa že te porabimo, dobro je cepiti jih posebno, ako nismo popolnoma uverjeni, da so dobre vrste.

Bolje je podlage iz semena izgojevati in te potem cepiti. Najbolja podlaga je divja sliva (*Haferpflaume*, *prumus imititia*) ali pa *myrabotana*, ki se napravlja iz koreninskih izrastkov.

Izgojuje se navadno visoko ali pol debelnato. Ako hočemo visoko, lepo deblo v kratkem času doseči in sicer pri slabo rastočih vrstah n. pr. žolti mizrabeli, moramo podlago tako dolgo divjo pustiti, da doseže pravo visočino in potem jo še le v krono okuliramo. Še bolje je pa, ako cepimo podlage tikoma pri zemlji s slivo, ki kaj lepa debela napravlja ter se imenuje »Lepa iz Löwena« (*Schöne von Löwen*) ali pa jo okuliramo in še le, ko ta dovolj visoko doraste, kako drugo vrsto v krono. Slive je pa tudi kaj lahko v piramidah izgojevati, ravno tako tudi kot špalir za pokrivanje visocih sten.

Saditi je z isto pazljivostjo, kakor drugo sadno drevje. Okopavanje okolo debla, režnja krone itd. so v mladosti nujna dela. (Konec prih.)

Zoper predenico.

Sitna in jako škodljiva je predenica na deteljišči, kajti širi se hitro in košnja se krči neljubo za kmetovalca, ako se mu ona vgnjezditi. Vsled tega pa so tudi že marsikaj poskusili, da jo odpravijo z deteljišča, na katero se je zatepla. Ali kakor se godi to po navadi, umetni pripomočki ne izdajo veliko sploh in tudi pri predenici le malo. Nam pa se priporoča lahek pripomoček zoper predenico in sicer tak, da ga ni treba kupiti, ampak vsakemu kmetovalcu je pri roki — gnojnica.

Ako se namreč deteljišče z gnojnico večkrat polije, ne pride predenica in če je že na deteljišči, izgine k malu, če je gnojnice dovolje in se ona rabi v pravem času. V jeseni, po zimi in v spomladi naj se deteljišče polije dobro z gnojnico, posebno pa še po večjem dežju po letu. Gnojnica ne vduši samo predenice, ampak detelja še le lepše raste in košnja postane obilna. Pri večjih naših kmetih se iztaka gnojnica z dvo-rišča v graben ob cesti, ali pa se kam drugam porazpelje, naj bi jo oni torej rajši izpeljevali na deteljišče!

Sejmovi. Dne 26. avg. v Brežicah in na Ljubnem. Dne 27. avg. v Šentilju pri Slov. Gradci. Dne 28. avgusta v Svičini. Dne 29. avgusta v Celji, pri Sv. Trojici v Slov. gor., na Muti, v Mozirji, v Poličanah in v Žalci. Dne 30. avgusta na Hajdinji. Dne 31. avgusta v Imenem. Dne 1. septembra v Arnočah in na Bregu v Ptujih. Dne 2. septembra v Trnovicah. Dne 3. septembra pri Šentilju v Slov. gor., na Planini in v Račah.

Dopisi.

Iz Šoštanjja. (Pevska slavnost.) Odkar Šoštanj stoji, ni se še pač v tem prijaznem trgu nikdar sešlo toliko vrljih gostov iz vseh slovenskih krajev, se še nikdar ni zbrala toliko množica zavednih in vnetih poslušalcev, se še nikdar ni iz toliko pevskih grl razlegala

slovenska pesen po naši prelopi Saleski dolini, kakor dne 14. t. m. o priliki pevske slavnosti »Slovenskega pevskega društva v Ptujih«. Ves trg je bil v praznični obleki, na vohu v trg postavljen je bil krasen slavolok z napisom: »Srčen pozdrav!« ravno tako pri vohu v vrt g. Pečnika, kjer se je slavnost vršila, z napisom: »Na zdar«. Čitalnica je bila zunaj in z notraj s cveticami in z venci okičena, vse hiše na velikem trgu bile so razun ene same v zastavah in gre posebna hvala za okičenje te prelepe na sredini trga stoječe hiše v prvi vrsti tukajšnjemu oštirju g. A. Glavaču, tudi kolodvor ter cesta od kolodvora do Pečnikove hiše je bila z zastavami okičena. Ko se je posebni vlak ob eni uri »popoldne pripeljal, pozdravila je na blizo štiri tisoče broječa množica z burnimi »živio« in »na zdar« klici došle goste, katerih je bilo okoli eden tisoč. Gospod notar Iv. Kacič pozdravil je s krepkimi besedami došle goste ter zaklical vrlim pevcem in Sokolom, vsim došlim gostom slovenskim, hrvatskim in českim, ki so tako v lepem številu prišli k tej slavnosti: »Dobro došli mili bratje v naši Saleski dolini!« Nato govoril je predsednik »Slov. pevskega društva« gospod J. Zelenik iz Ptuj, ter je naglašaje važnost in korist petja, pozdravil v imenu »društva« vse došle goste, posebno pa čile Sokole, kateri so bili zastopani od vseh slovenskih sokolskih društev, kakor tudi od Zagrebskega sokola. Po vsprejemu korakali so gostje z godbo in pri neprestanem pokanji »možnarjev« naprej v trg, kjer so bili od velike množice ljudstva burno pozdravljeni in iz mnogih hiš od domoljubnih naših tržank s cveticami in šopki obsipani. Ob 1/2 2. uri bil je v salonu g. Pečnika banket, katerega se je vdeležilo okoli dvesto oseb. Po banketu bila je skupna pevska vaja in po pevski vaji bila je ob 1/2 6 uri na trgu javna telovadbo urnih in spretnih Sokolov iz Zagreba, Ljubljane in Celja, gotovo najzanimevnejši del cele slavnosti. Brezštevilna množica ljudij občudovala je gibčnost in spretnost čilih Sokolov, in gotovo bodejo te izvrstne vaje ostale pri vseh gledalcih v vednem spominu. Vrli Sokoli pokazali so pa tudi, da so svoji nalogi popolnoma kôs, in da jim daje sovrastvo naših nemčurjev le pogum in veselje na novo vstrajno delovanje. Bog daj, da bi se ukrepila in pomnožila ta vrla, za našo slovensko domovino prepotrebna društva! Po telovadbi bilo je zborovanje, pa zaradi premalo časa niso prišle vse predlagane točke na red. Dosedanji predsednik »slov. pevskega društva v Ptujih« gosp. J. Zelenik odpovedal se je temu mestu in namesto njega izvoljen je bil novim predsednikom gosp. K. Stazinski v Ptujih. Po dovršenem zborovanju, ob 7 uri začel se je konbert, pri katerem so se morale posamezne točke zaradi prekratkega časa prenatglo vršiti, kajti že ob 1/2 11 uri z večer odpeljal se je posebni vlak nazaj in se je mnogo gostov z njim odpeljalo. Vse pesni pele so se izborno in so bile od občinstva s ploskanjem in »živio« klici odobrovane, nekatere, posebno Volaričeva »Grajska godba« prostovoljnega ognjegasnega društva v Zagrebu pod vodstvom kapelnika slovenskega rojaka gospoda Stoekl-na svirala je na veliko zadovoljstvo zbranega občinstva. Slavnost vršila se je v najlepšem redu in so se je celo naši »Nemci« udeležili, ter so pokazali s tem, da je tudi njim »mir in sprava« obeh strank prva podlaga vspešnemu in koristnemu delovanju našega prijaznega trga, pokazali so s tem, da nikakor ne kaže kratiti Slovincem narodnih pravic na slovenskih tleh in mnoga naša nemškutarska mesta in trgi lahko bi se od vrljih Šoštanjčanov marsikaj lepega naučili. Da se je pa cela slavnost tako sijajno obnesla, zahvaliti se imamo v prvi vrsti našemu neumornemu pripravljevalnemu odboru, ki je skrbel za krasno okičenje trga, kakor tudi za vse k slavnosti potrebne priprave. Največa zasluga pa gre gotovo gospodu

notarju Iv. Kačič in gospodoma Iv. Vošnjak in Kr. Kern, kakor tudi njihovim blagim in ljubeznjivim gospem, ki so posebno za okičenje trga, kakor tudi za sijajen vsprejem, za dobro postrežbo in prijetna prenočišča za došla goste z veliko marljivostjo skrbeli. Mnogim gostom bodo gotovo postrežljivi in gostoljubni Šostanjski Slovenci in Slovenke ostali v prijaznem in hvaležnem spominu.

Od sv. Kunigunde na Pohorju. (Nova maša.)

Naša fara bo že skoraj 105 let stara, kajti bila je 6. decembra 1787 ustanovljena. V celem tem času se na našem visokem Pohorju ni nikdar kaka nova maša služila do 7. t. m. ali ta dan je to slovesnost pri nas obhajal č. g. Anton Šebat, sin našega učitelja. Ta gospod bil je sicer v Sladki gori rojen, da bi pa svojim zldajšnim vrstnikom, med katerimi je zadnja leta službovanja očetovega preživel, veselje napravil, odločil se je pri nas prvo sv. mašo služiti. Vsa župnija bila je tega naznanila vesela in že preteklo leto se je po celej župniji pristo-voljna žitna bernja prihodnjemu gospodu novomašniku v pomoč napravila in se je s tem 100 fl. nabralo. Ti so se gospodu letos pred mašniškim posvečenjem izročili z združenimi darovi osebnih dobrotnikov. Celih 14 dni pred novo mašo bilo je vse po konci, da se je vse potrebno za gostovanje priredilo in ker je naša šola za kako slovesnost veliko premajhna, se je Blažičev dom v najem vzel, ter se je pod milim nebom napravila lepa koliba, da bi se svatje č. g. novomašnika po cerkvenej slovesnosti razveseljevali. Bogati in manj bogati, domači in sosedni farani so v zvezo stopili, tako gg. A. Fornezi ali Tuzl, Jurij Potnik, K. Tepej, Peter Dobnik in dr. so storili po šegi starih očakov in so vse s hrambe te hiše napolnjevali, kakor bi šotor ne bil le za tri dneve, ampak za več tednov napravljen. Naši fantje so kupili 50 kil smodnika, da so s strelom daleč po Dra-vinski dolini redko in našo prvo slovesnost naznanjali. Naročeni so bili povsod tukaj dobro znani godci iz Šmarija, da bi pri slovesnosti svirali, maje so se stavile od Blažičevega doma do farovža in cerkve. Pripeljal se je 6. t. m. rojak in součeneč očeta č. g. novomašnika vč. g. profesor Toma Zupan iz Ljubljane, da bi božjo besedo oznanjeval. Na dan slavnosti prišli so tudi čč. gg. duhovni sosedje in svatje z zlahto od blizo in daleč, eden stric prišel je celo iz daljnega Dunaja, ena teta, že sivolasa devica, in ena sestrična bili ste nazoči iz Go-renskega ko družice. Ko je bil čas napočil, vredil se je slovesen sprevod v cerkev, kjer je po navadnih molitvah najprej vč. g. govornik razložil uzrok svoje nazočnosti in je v kratkem jedernatem govoru dokazal, da se moramo vsi veseliti po pravici tega dneva, ker č. g. novo-mašnik bo po izgledu Kristusa učil vrstnike podložne svoje ljubiti Boga, domovino in tudi blagega cesarja. Po pridigi bila je kar sv. maša, pri kateri so pevkinje č. g. novomašnika prav ubrano pele in so čč. gg. Ča-dramski in Kebejski župnik in Konjiški kapelan Franc Kukovič stregli razun drugih čč. gg. duhovnikov in bogo-slovcev. Zadnjič se je podelil silno veliki množici novo-mašniški blagoslov in bilo je darovanje skoraj celo uro. Po kratkem odihu pri č. g. župniku se je vsa družba podala na kraj gostovanja in je tam našla vsega v obil-nosti. Tu so se razne napitnice govorile in je č. g. arhi-diakon marsikatero šaljivo povedal in vso družbo raz-veseljeval. V ponedeljek so sli vsi še nazoči gostje s č. g. primicijantom na Brinjevo goro k Materi božji, kjer je bila o 10. uri slovesna sv. maša in spotoma se je posvetila lepa poljska kapela, katero je priprosti kmečki fant Janez Zajelšnik dal za 400 fl. pozidati. To si je ko krojač le z iglo zaslužil. Še v torek bili so gostje zbrani pri mizi in ker so tačas tudi vč. g. Konjiški de-kan J. Voh tukaj skušnjo imeli, so še oni svate po-častili. Hitro so res ti krasni dnevi minili, pa vam spo-

štovanim faranom pri sv. Kunigundi in v okolici ostane čast, da ste pri tej priložnosti pokazali vernost svojega srca in ste č. g. svojega novomašnika iz ljubezni do Boga nepričakovano obilno obdarovali. Lepa vam hvala in skrbite, da si še v kratkem drugih novomašnikov iz-redite, da bomo znovič prav krščansko veseli!

Od Koroške meje. Na sv. Višarje, obče pri-ljubljeno božjo pot, peljejo letos zadnji posebni vlaki, po jako znižani ceni, v ponedeljek, dne 5. septembra t. l. dopoldne in sicer eden iz Maribora proti Doln. Dravo-gradu, Celovcu in drugi iz Pragarskega proti Celju, Zi-danmostu in Ljubljani na Trbiž in nazaj. Izvanredno lepa nagori Sv. Višarj bo, slovesnost kakor o večjih praznikih zagotovljena. — Cenjeni prijatelji podjetja, posebno pre-častiti gg. duhovniki, ki bi hoteli nekaj vožnih listkov v oddajo prevzeti in dajati podrobneja pojasnila, skoz katero se bogatejšim vdeležba omogoči in blagi namen pospeši, so uljudno prošeni to takoj na »potovalni od-bor v Ljubljani, Marijin trg št. 1« naznaniti, ter se jim sotrud in stroški hvaležno povrnejo, kakor neprodani vožni listki po odhodu vlaka nazaj vzamejo. Kratko zgodovino s sliko Sv. Višarj dobi vsak vdeleženeč po-sebnega vlaka brezplačno.

Iz Celja. (Učiteljski shod.) Pretečeno soboto so imeli gg. učitelji Celjskega, Konjskega in Laškega okraja učiteljsko konferenco v Celji. Predsedoval je znani veliki Nemeč, okrajni šolski nadzornik g. Blaže Ambro-žič. Gosta ni bilo enega, menda iz gole ljubezni do g. nadzornika. Govorilo se je veliko, toda večinoma le nemški. O konferenci poročal bodem drugokrat obšir-neje. Prihodnje leto bode g. Ambroschitz vzel slovo od svojih učiteljic in učiteljev, katere ima zapisane v zlatih bukvalih. Naše slovenske gospode poslance opozorimo že zdaj, da se bodo leta 1893 imenovali novi šolski nadzorniki!

Iz Kraljevec blizu Sv. Jurija ob Ščavnici.

(Volitve.) Pred kakimi štirimi meseci smo imeli tukaj volitve. Na vso silo so nas hoteli naši nemškutarji vreči ob tla, toda drugače se jim je zgodilo, kakor so si mislili. Imamo v naši občini par mož, ki se imenujejo, ka-kor mislim, pol Slovenec pol Nemeč, to pa bi bilo sko-raj, kakor bi rekel, ni prav siš pa ni miš, ali da na kratko rečem: to so naši ljubeznjivi nemškutarji, pa hvala Bogu, saj takih mož v naši občini še ni dosti ali jednega moža moram imenovati, to je Tomaž Borko, naš nekdanji župan. Ta si je tudi zdaj na vse pretege prizadeval župan postati; on si je zbral nekaj svojih nemškutarjskih bratov in naših sovražnikov, da bi njega volili in enega revčka si je še posebej odbral, ali še niti popolnoma ni zmožen nemškega jezika. Ako nemški govori, pri vsaki besedi ga »pufka« Slovenec po zatenki in to je njegov sosed Jakob Zemljč. S tem sta pred volitvami letala od hiše do hiše, naj bi njuna dajale posestnice »folmoht«, da bi potem ona volila mesto teh oseb. Ali ni slo. Pravi Slovenci smo se vsi združili in voljen je zopet g. France Topolnik, pravi Slovenec z dušo in telom, on je naš pravi poštenjak, ni nemškutar. Borko pa še ni zdaj v odboru. Tedaj možje, delajmo vsakokrat tako, kakor zdaj. Slovenci združimo se, da vržemo jarem nemčurstva s svojih ram in držimo se gesla: Svoji k svojim!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko, Svitli cesar se ukazali, daj se letos opustijo velike vojaške vaje v Galiciji, iz ozira na kolero,